

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1945 r.

Nr 3

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

DEKRETY POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO:

9

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 25 października 1944 r.

o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Państwo zwalcza spekulację i lichwę wojenną przedmiotami powszedniego użytku — poza rozwijaniem produkcji rolnej i przemysłowej — przez:

a) regulowanie życia gospodarczego,

b) zapobieganie przejawom spekulacji i lichwy wojennej,

c) stosowanie represji karnej.

Art. 2. (1) Za przedmioty powszedniego użytku uważa się rzeczy ruchome, które służą bezpośrednio lub pośrednio do zaspakajania powszednich potrzeb ludności i zwierząt gospodarskich.

(2) Przepisy niniejszego dekretu rozciągają się także na usługi, o ile one służą potrzebom w ust. 1 oznaczonym.

I. Regulowanie życia gospodarczego.

Art. 3. Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego może w celu zabezpieczenia podaży przedmiotów powszedniego użytku lub przeciwdziałania zwyżce ich cen wydawać rozporządzenia o:

a) wytwarzaniu, przechowywaniu, ujawnianiu, obrocie i spożywaniu przedmiotów powszedniego użytku,

b) ustalaniu i ujawnianiu ich cen.

Art. 4. Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego wykonywa swoje uprawnienia wymienione w art. 3 w porozumieniu z Kierownikami właściwych Resortów.

Art. 5. (1) Prawo regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku bądź przez ich wyznaczenie bądź przez ustalenie zasad kalkulacji kosztów produkcji i wymiany oraz godziwego zysku (zarobku) może być przekazane w drodze rozporządzenia wojewodom, którzy mogą te uprawnienia dalej przekazać, w całości lub części, powiatowym władzom administracji ogólnej.

(2) Władza, przekazująca swe uprawnienia, ma prawo uchylić decyzję władzy uprawnionej i sama wyznaczyć cenę względnie ustalić zasady kalkulacji.

II. Zapobieganie spekulacji i lichwie.

Art. 6. Posiadacze przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i rzemieślniczych winni w lokalu przedsiębiorstwa zawiesić na widocznym miejscu cennik, wyszczególniający ofiarowywane przez nich przedmioty lub usługi oraz ceny za nie żądane, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku.

Art. 7. Przedsiębiorstwa zajmujące się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są wydawać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przedmioty powszedniego użytku.

Inne przedsiębiorstwa sprzedaży takich przedmiotów obowiązane są wydawać rachunki na żądanie kupującego.

Art. 8. Przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze obowiązane są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie nabywane przez siebie przedmioty powszedniego użytku.

Art. 9. Handel poza miejscami wyznaczonymi do tego przez właściwe władze jest zakazany.

Art. 10. Władzom administracji ogólnej służy prawo wstępu do pomieszczeń przedsiębiorstw sprzedaży i zarobkowania, dalej prawo przeglądania ksiąg, zapisków i dokumentów tudzież prawo kontrolowania zapasów towarowych. Nadto osoby, trudniące się handlem, choćby przygodnie, obowiązane są na żądanie tych władz udzielać wszelkich wyjaśnień, dotyczących dokonywanych przez siebie tranzakcji.

Art. 11. Kto:

a) wykracza przeciwko przepisom niniejszego dekretu lub rozporządzeń i zarządzeń, wydanych na podstawie art. 3 niniejszego dekretu,

b) żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie, przewidzianym w art. 3,

c) świadomie zamieszcza nieprawdziwe lub niezupełne dane w dokumentach obrotu handlowego (rachunkach, fakturach) lub w swoich wyjaśnieniach (art. 10), podlega, o ile czyn nie jest zagrożony surowszą karą, karze aresztu do 6-ciu miesięcy i grzywnie do 100.000 — zł lub jednej z tych kar.

Ponadto orzec można przepadek przedmiotów lub narzędzi, których przestępstwo dotyczy.

Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

III. Represja karno-sądowa.

Art. 12. Kto świadomie żąda cen lub świadczeń wzajemnych oczywiście nadmiernych, albo świadomie przyjmuje oczywiście nadmierne ceny, świadczenia lub ich obietnice za przedmioty powszedniego użytku lub usługi, albo za pośredniczenie w obrocie nimi — podlega karze więzienia do lat 5-ciu i grzywnie do 1.000.000.— zł (miliona złotych).

Art. 13. (1) Ceny albo świadczenia są oczywiście nadmierne, jeżeli przekraczają koszty produkcji lub nabycia z doliczeniem godziwego zysku, przyjętego w takim handlu według zasad uczciwego obrotu.

(2) Przy usługach jest miarodajna wysokość godziwego zarobku przyjętego za takie usługi według zasad uczciwego obrotu.

Art. 14. (1) Kto świadomie dopuszcza się nieuczciwych machinacyj, mogących wywołać lub utrzymać zwyżkę cen przedmiotów powszedniego użytku, w szczególności kto świadomie dla osiągnięcia zysku oczywiście nadmiernego:

a) bierze udział w handlu łańcuszkowym (paskowym) takimi przedmiotami,

b) skupuje, gromadzi lub ukrywa takie przedmioty,

c) ogranicza ich wyrób lub handel nimi,

d) pozbywa lub dostarcza je zagranicę bez zezwolenia właściwej władzy,

podlega karze więzienia do 10 lat i grzywnie do pięciu milionów złotych.

(2) Jeżeli sprawca wyrządził szczególnie ciężką szkodę interesom publicznym w czasie wojny lub wyjątkowych okolicznościach wojną wywołanych, albo spowodował zaburzenie spokoju publicznego — podlega karze więzienia dożywotnio lub karze śmierci.

Art. 15. W wypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary za przestępstwa przewidziane w art. 12 i 14 ust. (1).

Art. 16. (1) W razie skazania za przestępstwo przewidziane w art. 12 lub 14 ust. (1), sąd może ponadto orzec:

a) przepadek przedmiotów lub narzędzi, których przestępstwo dotyczy,

b) przepadek majątku skazanego,

c) ogłoszenie wyroku w pismach.

(2) W razie skazania za przestępstwo przewidziane w art. 14 ust. (2) sąd orzeka kary dodatkowe w ustępie 1 przewidziane.

Art. 17. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu, w szczególności ustawa z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) oraz rozporządzenie wydane na podstawie tej ustawy.

Art. 18. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Gospodarki Narodowej i Finansów oraz Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia — każdemu w jego zakresie działania.

Art. 19. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Stanisław Kotek-Agroszewski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
dr *Bolesław Drobner*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1944 r. Nr 9, poz. 49).

10

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Obywatel polski, który w okresie okupacji niemieckiej na terytorium t. zw. Generalgouvernement i województwa białostockiego bądź zadeklarował swoją przynależność do narodowości niemieckiej (deutsche Volkszugehörige) lub swoje pochodzenie niemieckie (deutschstämmige), bądź faktycznie korzystał z praw i przywilejów z tytułu przynależności do narodowości niemieckiej lub pochodzenia niemieckiego, podlega, niezależnie od odpowiedzialności karnej, przytrzymaniu, umieszczeniu na czas nieoznaczony w miejscu odosobnienia (obozie) i poddaniu przymusowej pracy.

Art. 2. (1) Przytrzymanie i skierowanie do miejsca odosobnienia (obozu) zarządza prokurator specjalnego sądu karnego. Zarządzenie ulega natychmiastowemu wykonaniu przez organa bezpieczeństwa publicznego.

(2) Na umotywowany wniosek prokuratora specjalnego sądu karnego tenże sąd na niejawnym posiedzeniu wydaje postanowienie, którym bądź utrzymuje w mocy, bądź uchyla zarządzenie prokuratora o przymusowym odosobnieniu.

(3) Sąd uchyli zarządzenie prokuratora, jeżeli nabierze przekonania o braku podstaw przewidzianych w art. 1 niniejszego dekretu lub o tym, że przytrzymany działał w sposób określony w art. 1 niniejszego dekretu z nakazu wolnościowej organizacji podziemnej, walczącej przeciw okupantom niemieckim.

(4) Na postanowienia specjalnego sądu karnego nie służą żadne środki odwoławcze.

(5) Prezes specjalnego sądu karnego może z urzędu lub na wniosek prokuratora tegoż sądu przekazać sprawę do ponownego rozpoznania specjalnemu sądowi karnemu w składzie pięciu sędziów (dwóch zawodowych i trzech ławników).

Art. 3. Majątek zdrajców Narodu, wymienionych w art. 1 niniejszego dekretu, oraz żyjących z nimi członków rodziny ulega konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw do tego majątku osób trzecich.

Art. 4. Zdrajcy Narodu wymienieni w art. 1 niniejszego dekretu oraz żyjący z nimi członkowie rodziny tracą prawa publiczne i obywatelskie prawa honorowe oraz prawa rodzicielskie i opiekuńcze na czas nieoznaczony.

Art. 5. Postanowienia w przedmiotach objętych art. 3 i 4 niniejszego dekretu wydaje na wniosek prokuratora specjalny sąd karny na posiedzeniu niejawnym. Ust. (4) i (5) art. 2 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 6. Postanowienie sądu może wyłączyć spod utraty praw w art. 4 wymienionych i konfiskaty majątku członków rodziny zdrajców Narodu, jeżeli z całokształtu stosunków życiowych wynika, że nie pozostawali oni w faktycznej wspólnocie małżeńskiej bądź rodzinnej ze zdrajcą Narodu, a co do nich samych nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 1 niniejszego dekretu.

Art. 7 § 1. Kto:

a) uwalnia się od przytrzymania lub odosobnienia, albo usuwa majątek lub jego część spod konfiskaty,

b) do popełnienia przestępstwa pod a) przewidzianego nakłania albo udziela pomocy czynem lub słowem,

c) udziela osobie podpadającej pod przepis art. 1 niniejszego dekretu pomocy, a w szczególności przez jej ukrywanie, żywienie lub zaopatrywanie w osobiste lub inne dowody,

podlega karze więzienia dożywotniego lub karze śmierci.

§ 2. Sąd ponadto orzeka utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

§ 3. Do rozpoznania spraw o przestępstwa, przewidziane w § 1, właściwe są specjalne sądy karne.

Art. 8. Rozporządzenie Kierowników Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego i Gospodarki Narodowej i Finansów może rozciągnąć moc obowiązującą niniejszego dekretu i na inne tereny Państwa Polskiego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 listopada 1944 r. Nr 11, poz. 54).

11

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o dodatku wojennym do podatku obrotowego.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Ustanawia się dodatek wojenny do podatku obrotowego opłacanego na podstawie ustawy z dnia 4 maja 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 355).

Art. 2. Dodatek wojenny do podatku obrotowego wynosi 100% podatku obrotowego.

Dodatek wojenny do podatku obrotowego nie jest podatkiem samoistnym, lecz stanowi część składową podatku obrotowego.

Art. 3. Dodatek wojenny do podatku obrotowego pobierany będzie począwszy od wymiaru podatku obrotowego za rok 1943.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 listopada 1944 r. Nr 11, poz. 59).

12

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o zniesieniu niektórych podatków i opłat państwowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uchyla się moc obowiązującą następujących ustaw:

1) z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 517), wraz z późniejszymi zmianami;
2) z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 76, poz. 720);
3) z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 614), wraz z późniejszymi zmianami;
4) z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 763);
5) z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 130);
6) z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 151);
7) z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 127), wraz z późniejszymi zmianami;
8) z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzgodnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447).

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:

Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 listopada 1944 r. Nr 11, poz. 60).

13

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 20 listopada 1944 r.

o zmianie ustawy o podatku obrotowym.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie o podatku obrotowym z dnia 4 maja 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292) wprowadza się zmiany następujące:

§ 1. Art. 8 ust. (1), (2) i (3) otrzymują brzmienie:

„Ust. (1). Płatnicy podatku obrotowego obowiązani są do dnia 25 każdego miesiąca wpłacić zaliczkę miesięczną na podatek w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w miesiącu ubiegłym.

Ust. (2). Płatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne, bez wezwania urzędu skarbowego.

Ust. (3). Urzędom skarbowym przysługuje prawo podwyższenia kwot miesięcznych zaliczek, o ile według danych, posiadanych przez urząd, wpłacona zaliczka nie odpowiada faktycznie osiągniętym obrotom lub dla ustalenia wysokości podatku płatnik zastosował niewłaściwą stawkę podatkową".

§ 2. Zawiesza się moc obowiązującą artykułu 11 ust. (1), (2), (3), (4), i (6) ustawy o podatku obrotowym — począwszy od wymiaru podatku obrotowego za rok podatkowy 1944.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 listopada 1944 r. Nr 12, poz. 62).

14

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 20 listopada 1944 r.

o zmianie dekretu o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przepis art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) uzupełnia się przez:

1) dodanie w ustępie b) po słowach „w art. 3" — słów „lub ceny nadmierne",
2) zastąpienie w ustępie c) cyfry „100.000 zł" — cyfrą „500.000 zł",
3) dodanie na końcu nowego ustępu w brzmieniu: „Orzeczenie karno-administracyjne jest natychmiast wykonalne".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości i Administracji Publicznej.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

w/z Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Mgr *Adam Ostrowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 listopada 1944 r. Nr 12, poz. 63).

15

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 20 listopada 1944 r.

o zmianie ustawy o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r., o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81,

poz. 700) wraz z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 skreśla się słowa „tudzież cukier sprowadzony z zagranicy i z Wolnego Miasta Gdańska",
2) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:
„podatek spożywczy wynosi:
1) 300 zł od 100 kg wagi netto cukru przeznaczonego dla ludności cywilnej w kraju,
2) 200 zł od 100 kg wagi netto cukru przeznaczonego na eksport.
Podatek spożywczy od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w drobne paczki papierowe, pobiera się od wagi brutto łącznie z papierem i sznurem",
3) art. 5 ust. 1 pkt 1) otrzymuje brzmienie: „Cukier przeznaczony na potrzeby Wojska Polskiego i Armii Sprzymierzonych".
4) uchyla się:
a) w art. 5 ust. 1 pkt 2)
b) art. 6
c) w art. 8 ust. 2.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 22 października 1944 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:

Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 listopada 1944 r. Nr 12, poz. 64).

16

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 20 listopada 1944 r.

w przedmiocie zmiany dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23.X.1944 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ust. 1 art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 października 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45)

słowa „632 zł od 1 kg wagi" zastępuje się słowami „687 zł od 1 kg wagi".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:

Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz.U.R.P. z dnia 24 listopada 1944 r. Nr 12, poz. 65).

17

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 20 listopada 1944 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od lokali.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Stopa podatku wynosi:

1) dla lokali jednoizbowych — 10% podstawy wymiaru,

2) dla lokali dwu- i trzyizbowych — 20 % podstawy wymiaru,

3) dla lokali czteroizbowych i większych — 30% podstawy wymiaru".

Art. 2. Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Podatek od lokali za każdy rok płatny jest w czterech równych ratach kwartalnych:

za 1 kwartał do dnia 31 marca
„ 2 „ „ „ 30 czerwca
za 3 kwartał do dnia 30 września
„ 4 „ „ „ 31 grudnia".

Art. 3. Postanowienia niniejszego dekretu mają zastosowanie także do wypadków, kiedy wymiaru podatku od lokali za ubiegły okres nie dokonano lub wymierzony podatek nie został przez płatnika uiszczony.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 listopada 1944 r. Nr 12, poz. 66).

Cena numeru niniejszego zł 8,00, z przesyłką zwyczajną zł 8,10.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Tłoczono w Drukarni Polskiej w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.